

SZÖLLŐSI MÁTYÁS

Tiszta emlék

Karner Diának

*Azt bittem, itt hagytál, de el se jöttél.
Csak vonzódasz és kötődasz, de nem szeretsz.
Az érzéketlenséged nem valódi,
inkább idegződés, korábbi minta ez.*

*Mit tud az ember ilyenkor csinálni? –
Felajánlja az indulást a lábam.
Csupa tettvágy és csupa akarás kéne.
Cigaretta. Neonvilágítás van.*

*Rám néztél s bennem minden felszakadt.
Főleg, mikor kimondtad: ismered.
Iszonytató volt ballani, miként
öntöd rám neki szánt gyűlöleted.*

*Ő folyton csak ivott. Még tiszta emlék.
Látom, hogy szenvedsz – és én is veled.
Mindent feljegyzek és leírok, látod.
Hozzá hasonlít emlékezeted.*

*Én felrovom, hogy is lehetsz ilyen,
hisz ismerem, s örökre meghatároz.
Azt kívánnám: bárcsak mi, hogy előbb... –
a feltétel mellékkhatása káros.*

*Időben megmondtad, hogy nem szeretsz.
Becsüllek és tisztellek is ezért.
Bár, néha jó volna még játszani,
mozdulatot adni mozdulatért.*

*Ahogy az ajkadba harapsz, és nézni,
mikor a lábad keresztbe veted,
(hiába, hogy feljegyzí, mégsem érti)
látnom kell. Kevés az emlékezet.*

*Hazudtam. Mert, ha megszánna, az volna jó.
Ha bűnt követnék el, csakis miattad.
Ha meggyaláznál és ki is nevetnél –
ha egyszer adtad, mindörökre adtad.*

*S aki miatt most elveszítelek,
azt még nálad is jobban szeretem.
Ezért bocsáss meg. És hogy tudd: nehéz
a barátsággal járó fejelem.*

Abogy most mondod

*Egyszerre felfogni nem is lehet.
Úgy csap rám, hogy közben el is rabol
minden érzést, kételyt támaszt, kezét
tördel, s a környezet egy pontba forr.*

*Az én gyerekem is lebetett volna,
akit végleg kikapartak belőled.
Előttem a pillanat, mikor arcod
már félálomban, visszalépne – s dől meg.*

*Abogy lassan átcsúszol és zuhansz;
egy ismeretlen élet képei –
érezed, mindennél fontosabb, ha van,
még benned lüktet, játszik, felnyerít.*

*Az altató azonban dolgozik.
S néhány perccel később egyediül ébredsz.
A megnyugvás és biztonság nem old fel –
itt a leghaszontalanabb remény ez.*

*„Az én gyerekem is lebetett volna”
csak ez jut eszembe, abogy most mondod;
az elsőnek!, mert én vagyok az első,
ki megtudja – szerinted: „ezt a gondot”.*

*Méltó cinkost talált benned családja,
kiket szégyen nem érhet, jól tudom.
És nagy vikend lesz, hiszen ez az átok
egy meg sem lévő emlék félúton.*